

ISSN 3041-1793 Online

УДК 355.232:351.862

[https://doi.org/10.52058/3041-1793-2026-4\(21\)-693-705](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2026-4(21)-693-705)

Сахневич Борис Валерійович кандидат економічних наук, заступник начальника кафедри бойового та логістичного забезпечення факультету службово-бойової діяльності, Київський інститут Національної гвардії України, <https://orcid.org/0009-0003-7263-5689>

МЕТОДИКА ПЛАНУВАННЯ ПОТРЕБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Анотація. У статті досліджено теоретичні засади методики планування потреб забезпечення Національної гвардії України в умовах гібридних загроз. Актуальність теми зумовлена тим, що сучасне безпекове середовище характеризується нестабільністю, динамічністю та багатовимірністю викликів, серед яких особливе місце посідають гібридні загрози. Вони поєднують воєнні й невоєнні форми впливу та реалізуються одночасно в інформаційній, політичній, економічній, кібернетичній і воєнній сферах, що істотно ускладнює процеси прогнозування, реагування та ресурсного забезпечення. Установлено, що в таких умовах зростає роль Національної гвардії України як одного з ключових суб'єктів сектору безпеки і оборони держави. Обґрунтовано, що ефективність виконання службово-бойових завдань значною мірою залежить від своєчасного, комплексного й адаптивного планування потреб забезпечення. Розкрито зміст планування як процесу визначення обсягів, структури, пріоритетності та строків задоволення потреб військових частин і підрозділів у різних видах ресурсів. Визначено основні фактори, що впливають на формування таких потреб, зокрема характер загроз, особливості оперативної обстановки, склад сил і засобів, рівень їх укомплектованості, технічний стан озброєння й техніки, а також просторово-часові умови виконання завдань. Увагу також акцентовано на тому, що планування потреб забезпечення в умовах гібридних загроз має здійснюватися з урахуванням не лише наявних ресурсів, а й імовірних змін оперативної обстановки, рівня ризиків та необхідності швидкого перерозподілу сил і засобів. Це зумовлює потребу у впровадженні більш гнучких і науково обґрунтованих підходів до організації забезпечення, здатних підвищити готовність підрозділів до дій у кризових і нестандартних умовах. Доведено доцільність застосування адаптивної методики планування, яка поєднує системний підхід, прогнозування, сценарний аналіз і своєчасне коригування рішень. Зроблено висновок, що впровадження такої методики сприятиме підвищенню обґрунтованості

управлінських рішень, ефективності використання ресурсів і стійкості Національної гвардії України до впливу гібридних загроз.

Ключові слова: гібридні загрози, Національна гвардія України, планування, потреби забезпечення, ресурсне забезпечення, адаптивне управління.

Sakhnevych Borys Valeriiovych PhD in Economics, Deputy Head of the Department of Combat and Logistics Support of the Faculty of Military and Combat Activities, Kyiv Institute of the National Guard of Ukraine, <https://orcid.org/0009-0003-7263-5689>

METHODOLOGY FOR PLANNING THE NEEDS OF THE NATIONAL GUARD OF UKRAINE UNDER HYBRID THREATS: THEORETICAL ASPECT

Abstract. The article examines the theoretical foundations of the methodology for planning the support needs of the National Guard of Ukraine under hybrid threats. The relevance of the topic stems from the fact that the modern security environment is characterized by instability, dynamism, and the multidimensional nature of challenges, among which hybrid threats occupy a special place. They combine military and non-military forms of influence and are simultaneously manifested in the informational, political, economic, cyber, and military spheres, which significantly complicates the processes of forecasting, response, and resource support. It has been established that under such conditions, the role of the National Guard of Ukraine as one of the key actors in the state's security and defense sector is increasing. It is substantiated that the effectiveness of the performance of service and combat tasks largely depends on the timely, comprehensive, and adaptive planning of support needs. The content of planning is revealed as a process of determining the scope, structure, priority, and timing of meeting the needs of military units and subunits in various types of resources. The main factors influencing the formation of such needs are identified, including the nature of threats, the specifics of the operational environment, the composition of forces and means, the level of their manning, the technical condition of weapons and equipment, as well as the spatial and temporal conditions of task performance. Attention is also focused on the fact that planning support needs under hybrid threats should take into account not only available resources, but also probable changes in the operational situation, the level of risks, and the need for the rapid redistribution of forces and means. This determines the need to introduce more flexible and scientifically grounded approaches to the organization of support, capable of increasing the readiness of units to operate in crisis and non-standard conditions. The expediency of applying an adaptive planning methodology that combines a

ISSN 3041-1793 Online

systemic approach, forecasting, scenario analysis, and timely adjustment of decisions is proved. It is concluded that the implementation of such a methodology will contribute to improving the validity of managerial decisions, the efficiency of resource use, and the resilience of the National Guard of Ukraine to the impact of hybrid threats.

Keywords: hybrid threats, National Guard of Ukraine, planning, support needs, resource support, adaptive management.

Постановка проблеми. Сучасне безпекове середовище характеризується зростанням динамічності, невизначеності та комплексності загроз, серед яких особливе місце посідають гібридні загрози. Їх специфіка полягає у поєднанні воєнних і невоєнних форм впливу, використанні інформаційно-психологічних, диверсійних, кібернетичних, економічних та інших інструментів дестабілізації, що ускладнює своєчасне реагування з боку сектору безпеки і оборони держави. За таких умов Національна гвардія України виконує широкий спектр завдань, пов'язаних із забезпеченням державної безпеки, охороною громадського порядку, захистом критичної інфраструктури, участю в обороні держави та протидією внутрішнім і зовнішнім загрозам.

Ефективність виконання покладених на Національну гвардію України завдань значною мірою залежить від своєчасного, повного та обґрунтованого планування потреб забезпечення. Водночас традиційні підходи до планування, що формувалися переважно для умов прогнозованих і лінійних загроз, не повною мірою відповідають сучасним реаліям гібридного протистояння. Це зумовлено швидкою зміною характеру загроз, багатоваріантністю сценаріїв їх прояву, необхідністю оперативного перерозподілу ресурсів, а також потребою врахування значної кількості взаємопов'язаних факторів, які впливають на визначення обсягів, структури та пріоритетності забезпечення.

У зв'язку з цим виникає наукова проблема, що полягає у необхідності розроблення теоретичних засад і методики планування потреб забезпечення Національної гвардії України в умовах гібридних загроз, яка б урахувала особливості сучасного безпекового середовища, специфіку службово-бойової діяльності, рівень ресурсних обмежень та необхідність адаптивного управління. Актуальність зазначеної проблеми обумовлює потребу в поглибленні наукових досліджень у цій сфері та формуванні відповідного теоретичного підґрунтя для вдосконалення практики планування забезпечення військових формувань.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика планування потреб забезпечення військових формувань і правоохоронних органів сектору безпеки й оборони держави набула особливої актуальності в умовах трансформації сучасного безпекового середовища, що характеризується зростанням

ролі гібридних загроз. У науковому дискурсі такі загрози розглядаються як складне поєднання воєнних і невоєнних форм впливу, що здійснюються одночасно в інформаційній, економічній, кібернетичній, соціально-політичній та безпековій сферах, унаслідок чого суттєво ускладнюються процеси прогнозування, ресурсного забезпечення та управлінського реагування [1;2]. За цих умов питання наукового обґрунтування планування потреб забезпечення Національної гвардії України набуває не лише прикладного, а й важливого теоретичного значення.

У працях вітчизняних і зарубіжних дослідників значна увага приділяється загальним питанням оборонного планування, ресурсного менеджменту, логістичного забезпечення військ та організації функціонування сил безпеки в умовах кризових ситуацій. У наукових публікаціях підкреслюється, що ефективність діяльності військових формувань значною мірою залежить від своєчасного визначення потреб у матеріальних, технічних, фінансових, кадрових та інформаційних ресурсах, а також від здатності системи управління адаптуватися до швидких змін обстановки [2;3]. Водночас більшість існуючих підходів до планування сформовані переважно для умов традиційних загроз і не повною мірою враховують специфіку гібридного протистояння, що вирізняється багатовекторністю, асиметричністю та високим рівнем невизначеності.

Окремий напрям досліджень присвячено особливостям функціонування сил сектору безпеки і оборони України в умовах воєнного стану, збройної агресії та комплексних дестабілізаційних впливів. У цих роботах наголошується на необхідності вдосконалення механізмів планування забезпечення, підвищення гнучкості системи управління ресурсами, створення адаптивних моделей реагування та уточнення критеріїв визначення пріоритетності потреб залежно від характеру службово-бойових завдань [3;4]. Особлива увага приділяється необхідності узгодження потреб підрозділів із прогнозованими сценаріями розвитку обстановки, а також забезпеченню швидкого перерозподілу ресурсів у разі зміни рівня загроз.

У наукових джерелах, присвячених діяльності Національної гвардії України, розглядаються питання службово-бойового застосування, організації всебічного забезпечення, розвитку системи управління, логістики та вдосконалення механізмів підготовки до виконання завдань за призначенням [4;5]. Разом із тим аналіз цих праць свідчить, що переважна їх частина зосереджена або на окремих видах забезпечення, або на практичних аспектах функціонування підрозділів без належного узагальнення теоретичних засад саме планування потреб забезпечення в умовах гібридних загроз. Недостатньо опрацьованими залишаються питання систематизації факторів, які впливають на формування потреб, розроблення критеріїв їх оцінювання, а також побудови цілісної методики, здатної враховувати динамічність сучасного

ISSN 3041-1793 Online

безпекового середовища. Крім того, у сучасних дослідженнях простежується тенденція до розгляду проблем забезпечення переважно через призму логістики або матеріально-технічного постачання, тоді як потреби Національної гвардії України в умовах гібридних загроз мають комплексний характер і охоплюють широкий спектр ресурсів, організаційних заходів та управлінських рішень [1;3;5]. Це свідчить про потребу в подальшому розвитку теоретико-методичних підходів, які б дали змогу інтегрувати різноманітні складові забезпечення в єдину систему планування, орієнтовану на реальні виклики сучасного безпекового середовища.

Отже, аналіз останніх досліджень і публікацій дає підстави стверджувати, що проблема планування потреб забезпечення Національної гвардії України в умовах гібридних загроз є актуальною та недостатньо розробленою в теоретичному аспекті. Наявні наукові праці формують важливе підґрунтя для подальших досліджень, однак не забезпечують повною мірою комплексного методичного підходу до вирішення зазначеної проблеми. Це зумовлює необхідність подальшого наукового обґрунтування методики планування потреб забезпечення Національної гвардії України з урахуванням особливостей гібридних загроз, ресурсних обмежень і вимог адаптивного управління.

Метою статті обґрунтування методики планування потреб забезпечення Національної гвардії України в умовах гібридних загроз.

Виклад основного матеріалу. Розвиток безпекової ситуації відбувається в умовах зростання нестабільності, динамічності та багатовимірності загроз, серед яких особливої актуальності набувають гібридні. Їх зміст визначається комплексним і скоординованим застосуванням воєнних та невоєнних засобів впливу з метою послаблення державного потенціалу, дестабілізації внутрішньополітичних процесів, підриву обороноздатності, економічної стійкості та довіри суспільства до органів влади. Особливістю гібридних загроз є їх одночасна реалізація в різних сферах - воєнній, інформаційній, кібернетичній, економічній, політичній, соціальній і психологічній, що значно ускладнює їх ідентифікацію, прогнозування та нейтралізацію.

Характерними рисами таких загроз виступають асиметричність, прихованість джерел впливу, адаптивність до змін обстановки, поєднання прямих і непрямих інструментів тиску, а також використання внутрішніх вразливостей держави для досягнення стратегічних результатів. У зв'язку з цим протидія гібридним загрозам потребує комплексного міжвідомчого підходу, що передбачає узгоджене реагування, зміцнення стійкості державного управління та своєчасне планування ресурсного забезпечення відповідно до трансформації безпекового середовища.

В умовах поширення гібридних загроз суттєво зростає роль Національної гвардії України як одного з ключових суб'єктів сектору безпеки і оборони держави, на який покладаються завдання із забезпечення державної

безпеки, охорони громадського порядку, захисту критичної інфраструктури, участі у відсічі збройної агресії та стабілізації обстановки в кризових районах. Специфіка гібридного протистояння зумовлює необхідність одночасного реагування на широкий спектр взаємопов'язаних викликів, що можуть мати як відкритий, так і прихований характер. Це потребує від підрозділів Національної гвардії України високого рівня мобільності, готовності до швидкої зміни форм і способів дій, ефективної міжвідомчої взаємодії, а також наявності достатнього та своєчасно спланованого ресурсного забезпечення. За таких умов особливої ваги набуває не лише здатність виконувати службово-бойові завдання в умовах невизначеності, а й забезпечення адаптивності системи управління, що дає змогу оперативно уточнювати потреби, перерозподіляти ресурси та підтримувати належний рівень спроможностей військових частин відповідно до реальної безпекової ситуації [4;6].

Отже, зростання ролі Національної гвардії України в умовах гібридних загроз обумовлює потребу в розгляді планування потреб забезпечення як ключового елемента системи управління її службово-бойовою діяльністю.

Планування потреб забезпечення Національної гвардії України є важливою складовою системи управління її службово-бойовою діяльністю, оскільки саме воно створює організаційне та ресурсне підґрунтя для виконання покладених завдань у мирний час, особливий період та в умовах воєнних і гібридних загроз. У загальному розумінні планування потреб забезпечення слід розглядати як цілеспрямований процес визначення обсягів, структури, пріоритетності та строків задоволення потреб військових частин і підрозділів у матеріальних, технічних, фінансових, кадрових, інформаційних та інших ресурсах, необхідних для підтримання їх готовності та ефективного виконання завдань за призначенням. Теоретичною основою такого планування є поєднання системного, функціонального, ресурсного та ситуаційного підходів, що дає змогу враховувати як внутрішні можливості системи забезпечення, так і зовнішні чинники безпекового середовища.

Сутність планування потреб забезпечення полягає не лише у формальному визначенні необхідних ресурсів, а й у науковому обґрунтуванні їх відповідності реальним загрозам, прогнозованим сценаріям розвитку обстановки, характеру службово-бойових завдань та рівню ресурсних обмежень. За такого підходу процес планування має спиратися на принципи комплексності, безперервності, адаптивності, пріоритетності, достовірності інформації, варіантності рішень та узгодженості із загальною системою державного й оборонного планування. Особливого значення набуває здатність системи планування своєчасно реагувати на зміни оперативної обстановки, уточнювати потреби залежно від нових викликів і забезпечувати раціональний розподіл ресурсів між підрозділами відповідно до ступеня важливості виконуваних завдань [4;6;7].

ISSN 3041-1793 Online

У діяльності Національної гвардії України планування потреб забезпечення має комплексний характер, оскільки охоплює різні види забезпечення, які перебувають у тісному взаємозв'язку та взаємозалежності. Ефективність такого планування визначається повнотою врахування факторів, що впливають на формування потреб, серед яких провідне місце посідають характер і масштаби загроз, склад та чисельність сил, рівень укомплектованості, технічний стан озброєння й техніки, інтенсивність застосування підрозділів, особливості району виконання завдань, а також наявні резерви й можливості їх оперативного поповнення. Саме тому теоретичні засади планування потреб забезпечення повинні передбачати використання не лише нормативного підходу, а й елементів прогнозування, сценарного аналізу, оцінювання ризиків та моделювання можливих варіантів розвитку ситуації.

В умовах гібридних загроз традиційні моделі планування потреб забезпечення потребують удосконалення, оскільки вони часто орієнтовані на відносно стабільні умови функціонування та недостатньо враховують високу динамічність, асиметричність і багатоваріантність сучасних викликів. Це зумовлює необхідність формування такої теоретичної основи планування, яка б забезпечувала гнучкість управлінських рішень, можливість швидкого коригування потреб, узгодження різних видів забезпечення в єдиній системі та підвищення стійкості Національної гвардії України до кризових і дестабілізаційних впливів. Отже, теоретичні засади планування потреб забезпечення Національної гвардії України мають розглядатися як сукупність наукових положень, принципів, підходів і методичних орієнтирів, на яких ґрунтується розроблення ефективної системи ресурсного забезпечення в умовах сучасного безпекового середовища.

Формування потреб забезпечення Національної гвардії України в умовах гібридних загроз є складним багатфакторним процесом, який залежить від сукупності зовнішніх і внутрішніх чинників, що безпосередньо або опосередковано визначають обсяги, структуру, зміст і пріоритетність ресурсного забезпечення. До зовнішніх факторів насамперед належать характер і масштаби загроз, інтенсивність змін безпекового середовища, особливості воєнно-політичної обстановки, ймовірні сценарії розвитку кризових ситуацій, стан критичної інфраструктури, рівень дестабілізаційного впливу противника, а також загальні соціально-економічні можливості держави. Саме ці фактори формують загальний контекст, у межах якого визначаються потреби сил і засобів Національної гвардії України для виконання завдань за призначенням [4;8;9]. До внутрішніх факторів слід віднести організаційно-штатну структуру військових частин і підрозділів, чисельність особового складу, рівень бойової та мобілізаційної готовності, технічний стан озброєння, військової та спеціальної техніки, обсяги наявних запасів, укомплектованість матеріальними засобами, підготовленість персоналу, а також реальні спроможності органів

управління щодо своєчасного прийняття і реалізації рішень у сфері забезпечення. Не менш важливим є врахування специфіки виконуваних службово-бойових завдань, оскільки потреби підрозділів, які залучаються до охорони громадського порядку, стабілізаційних заходів, охорони критичних об'єктів, участі у бойових діях чи реагування на диверсійні прояви, суттєво відрізняються за змістом, обсягом і термінами задоволення.

Особливе місце у системі факторів займають просторово-часові умови виконання завдань. Район дій, його географічні, кліматичні, інженерні та логістичні особливості, стан транспортної інфраструктури, тривалість виконання завдань, інтенсивність застосування сил і засобів, а також можливість оперативного маневру ресурсами безпосередньо впливають на обґрунтування потреб забезпечення. У сучасних умовах важливо також враховувати інформаційні та кібернетичні фактори, які можуть позначатися на стійкості управління, функціонуванні каналів зв'язку, своєчасності доведення рішень і загалом на здатності системи забезпечення функціонувати безперервно та ефективно [8;9].

В умовах гібридних загроз система факторів, що впливають на формування потреб забезпечення, набуває особливої динамічності, оскільки зміна одного з факторів може спричинити істотне коригування всієї системи ресурсного планування. Це вимагає застосування комплексного підходу до їх аналізу, систематизації та оцінювання, що дає змогу своєчасно виявляти критично важливі потреби, визначати їх пріоритетність і формувати адаптивні управлінські рішення. Таким чином, врахування системи факторів є необхідною умовою побудови науково обґрунтованої методики планування потреб забезпечення Національної гвардії України, здатної забезпечити належний рівень готовності та ефективності її дій у сучасному безпековому середовищі.

Необхідність розроблення методики планування потреб забезпечення Національної гвардії України в умовах гібридних загроз зумовлена тим, що сучасне безпекове середовище характеризується високою динамічністю, невизначеністю, багатоваріантністю розвитку подій та поєднанням різних форм деструктивного впливу. За таких умов традиційні підходи до планування, які ґрунтуються переважно на нормативно-статичних показниках і заздалегідь визначених сценаріях, не забезпечують у повному обсязі своєчасного та адекватного визначення реальних потреб підрозділів. Саме тому виникає потреба у формуванні методики, яка б поєднувала нормативні засади планування з інструментами прогнозування, сценарного аналізу, оцінювання ризиків і адаптивного коригування управлінських рішень.

Методика планування потреб забезпечення НГУ в умовах гібридних загроз має розглядатися як впорядкована сукупність принципів, підходів, етапів, методів і процедур, спрямованих на визначення обсягів, структури,

ISSN 3041-1793 Online

пріоритетності та строків забезпечення військових частин і підрозділів відповідно до характеру загроз, змісту службово-бойових завдань та наявних ресурсних можливостей. Її обґрунтування повинно базуватися на системному підході, відповідно до якого потреби забезпечення розглядаються не ізольовано, а як взаємопов'язані елементи єдиної системи функціонування Національної гвардії України. Це дає змогу враховувати взаємозалежність між видами забезпечення, особливостями оперативної обстановки, рівнем готовності сил і засобів та спроможностями органів управління [10;11]. Структурно така методика має передбачати кілька взаємопов'язаних етапів. На першому етапі здійснюється збір, узагальнення та аналіз інформації про характер і рівень гібридних загроз, стан безпекового середовища, можливі сценарії розвитку обстановки, а також про наявні сили, засоби й ресурси. Другий етап пов'язаний з оцінюванням факторів, що впливають на формування потреб забезпечення, визначенням їх вагомості та прогнозуванням змін у коротко-, середньо- або довгостроковій перспективі. На третьому етапі проводиться безпосереднє визначення потреб за видами забезпечення з урахуванням пріоритетності завдань, можливих ризиків, ресурсних обмежень і необхідного рівня готовності підрозділів. Четвертий етап передбачає узгодження потреб із реальними спроможностями системи забезпечення, розподіл ресурсів, формування резервів і розроблення варіантів реагування на зміну обстановки. Завершальним етапом є коригування планових показників на основі моніторингу результатів, зворотного зв'язку та уточнення даних щодо розвитку загроз (рис.1).

МЕТОДИКА ВИЗНАЧЕННЯ ПОТРЕБ У СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УМОВАХ ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ

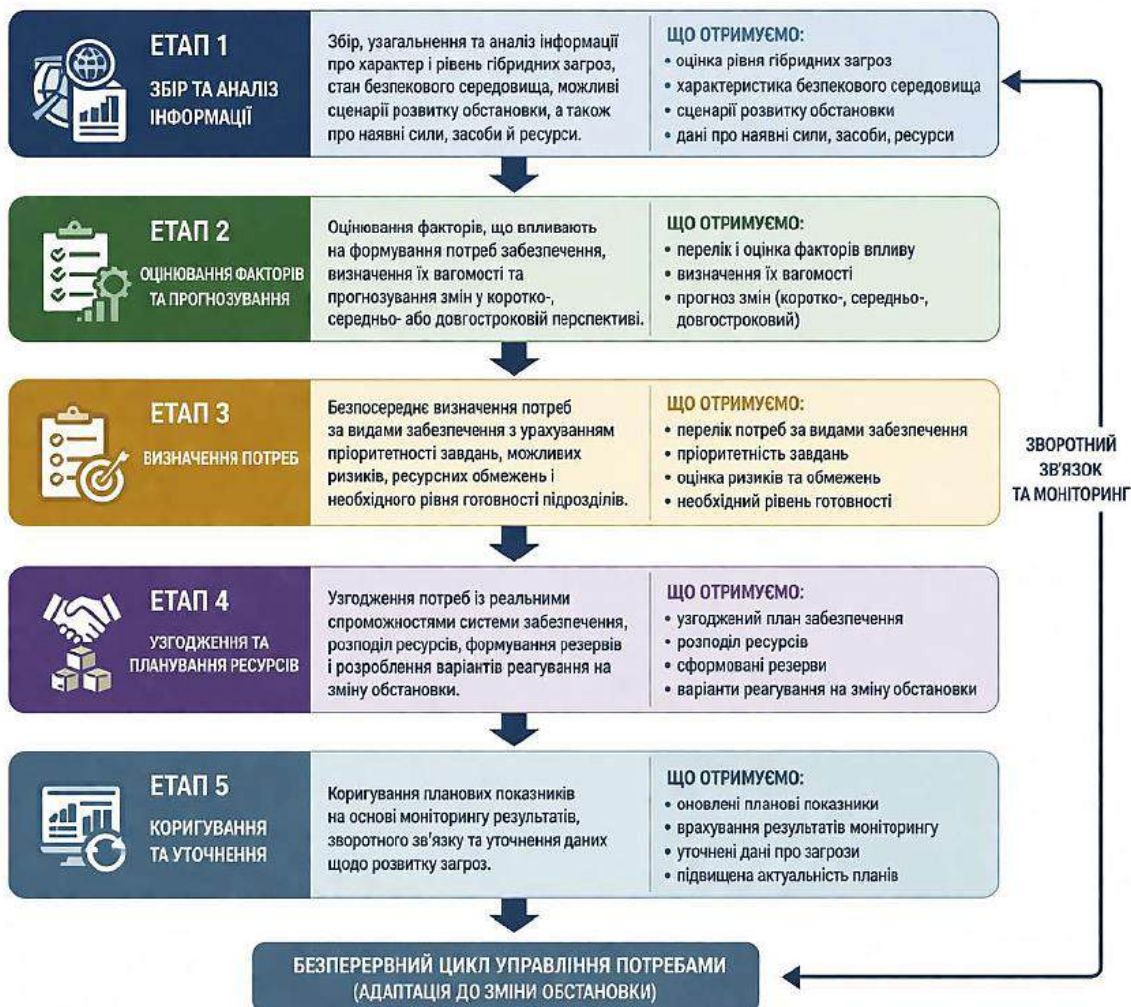

Рис.1 – Методика визначення потреб у системі забезпечення в умовах гібридних загроз

Особливістю такої методики в умовах гібридних загроз є її адаптивний характер, що дає змогу своєчасно змінювати параметри планування залежно від трансформації оперативної обстановки, інтенсивності загроз і зміни пріоритетів у діяльності підрозділів. Вона повинна враховувати не лише кількісні параметри потреб, а й їх якісні характеристики, зокрема ступінь критичності окремих ресурсів, можливість їх оперативного поповнення, альтернативні джерела забезпечення та рівень ризику у разі їх недостатності. Це надає методиці гнучкості та практичної придатності в умовах обмеженого часу на прийняття рішень і постійної зміни впливових факторів.

Звідси випливає, що, обґрунтування методики планування потреб забезпечення НГУ в умовах гібридних загроз полягає у створенні науково

ISSN 3041-1793 Online

впорядкованого підходу до визначення та розподілу ресурсів, який забезпечує узгодження між завданнями підрозділів, характером сучасних викликів і спроможностями системи забезпечення. Її впровадження сприятиме підвищенню обґрунтованості управлінських рішень, оперативності реагування, ефективності використання ресурсів і загальної стійкості Національної гвардії України до впливу гібридних загроз.

Основними напрямками вдосконалення планування потреб забезпечення Національної гвардії України є підвищення адаптивності системи планування до змін безпекового середовища, удосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення управлінських рішень, запровадження сценарного підходу до визначення потреб, а також посилення координації між органами військового управління та структурами сектору безпеки і оборони. Важливого значення набуває також своєчасне коригування планових показників відповідно до характеру гібридних загроз, раціональний розподіл ресурсів за пріоритетними напрямками та формування необхідних резервів. Реалізація цих напрямів сприятиме підвищенню обґрунтованості планування, ефективності використання ресурсів і загальної готовності НГУ до виконання завдань за призначенням.

Висновки. Отже, в умовах гібридних загроз планування потреб забезпечення Національної гвардії України набуває особливого значення як важлива складова підтримання її готовності до виконання службово-бойових завдань. Установлено, що ефективність такого планування залежить від урахування комплексу зовнішніх і внутрішніх факторів, динаміки безпекового середовища, характеру загроз та ресурсних можливостей. Обґрунтовано доцільність застосування адаптивної методики планування, яка поєднує системний підхід, прогнозування, сценарний аналіз та своєчасне коригування потреб. Реалізація запропонованих підходів сприятиме підвищенню обґрунтованості управлінських рішень, ефективності використання ресурсів і загальної стійкості Національної гвардії України в сучасних умовах.

Література:

1. Національна стійкість України: стратегія відповіді на виклики та випередження гібридних загроз: нац. доповідь / редкол.: С.І. Пирожков, О.М. Майборода, Н.В. Хамітов. Ін-т політ. і етнонац. дослідж. ім. І.Ф. Кураса НАН України. Київ. 2022. 552 с.
2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 25 березня 2021 року «Про Стратегію воєнної безпеки України»: Указ Президента України від 25.03.2021 № 121/2021. Офіційне інтернет-представництво Президента України. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/1212021-37661> (дата звернення: 07.04.2026).
3. Черкашина М.В. Планування фінансового забезпечення логістики військових частин Національної гвардії України. *Ефективна економіка*. 2023. № 2. С. 1-12. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.2.30>
4. Брюхно Є.В., Синицький В.М. Організаційно-управлінські механізми підвищення ефективності дій підрозділів Національної гвардії України у забезпеченні державної

безпеки в умовах сучасних воєнно-гібридних загроз. *Честь і закон*. 2025. № 4 (95). С. 27–33.

5. Горелишев С.А., Бондаренко О.Г., Баулін Д.С., Побережний А.А. Технічне та тилове забезпечення підрозділів Національної гвардії України під час виконання службово-бойових завдань: проблеми і шляхи їх вирішення. *Честь і закон*. 2015. № 1 (52). С. 45–52.

6. Федоренко І. А., Науменко М. О. Організація та оптимізація закупівель для військових частин Національної гвардії України в умовах воєнного стану: нормативно-правові, фінансові та антикорупційні аспекти. *Честь і закон*. 2025. № 3 (94). С. 151–165.

7. Бабков Ю.П., Кочерга Д.А., Шаповал О.М. Проблеми державного управління розвитком Національної гвардії України у сфері забезпечення національної безпеки і обороноздатності. *Честь і закон*. 2018. № 1 (64). С. 9–16.

8. Датчук Д.А., Бабков Ю.П., Бондаренко О.Г. Результати ранжирування факторів, що впливають на розвідувальне забезпечення формувань Національної гвардії України. *Честь і закон*. 2025. С.52–65.

9. Комісаров О.Г., Бєлай С.В., Черкашин О.Д. Обґрунтування завдань та повноважень Національної гвардії України щодо захисту об'єктів критичної інфраструктури. *Честь і закон*. 2020. № 2 (73). С. 99–106.

10. Герасименко В.М. Методичні положення планування фінансового забезпечення логістики військових частин Національної гвардії України. *Науковий вісник Київського інституту Національної гвардії України*. 2025. № 1. С. 80–84.

11. Науменко М.О. Деякі аспекти фінансового планування логістичного забезпечення військових частин Національної гвардії України. *Честь і закон*. 2025. № 1 (92). С. 92–96.

References:

1. Natsionalna stiiikist Ukrainy: stratehiia vidpovidi na vyklyky ta vyperedzhennia hibrydnykh zahroz [Ukraine's National Resilience: A Strategy for Responding to Challenges and Staying Ahead of Hybrid Threats]: nats. dopovid / redkol.: S.I. Pyrozhkov, O.M. Maiboroda, N.V. Khamitov. In-t polit. i etnonats. doslidzh. im. I.F. Kurasa NAN Ukrainy. Kyiv. 2022. 552 p. [in Ukrainian].

2. Pro rishennia Rady natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy [On the Decision of the National Security and Defense Council of Ukraine] vid 25 bereznia 2021 roku «Pro Stratehiuu voiennoi bezpeky Ukrainy»: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 25.03.2021 № 121/2021. Ofitsiine internet-predstavnytstvo Prezydenta Ukrainy. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/1212021-37661> (data zvernennia: 07.04.2026). [in Ukrainian].

3. Cherkashyna, M.V. (2023). Planuvannia finansovoho zabezpechennia lohistyky viiskovykh chastyn Natsionalnoi hvardii Ukrainy [Planning the Financial Support of Logistics for Military Units of the National Guard of Ukraine]. *Efektivna ekonomika*. 2023. № 2. P. 1-12. [in Ukrainian].

4. Briukhno, Ye.V., Synytskyi, V.M.(2025). Orhanizatsiino-upravlinski mekhanizmy pidvyshchennia efektyvnosti dii pidrozdiliv Natsionalnoi hvardii Ukrainy u zabezpechenni derzhavnoi bezpeky v umovakh suchasnykh voienno-hibrydnykh zahroz [Organizational and Managerial Mechanisms for Enhancing the Effectiveness of National Guard of Ukraine Units in Ensuring State Security under Contemporary Military-Hybrid Threats]. *Chest i zakon*. 2025. № 4 (95). P. 27–33. [in Ukrainian].

5. Horielyshev, S.A., Bondarenko, O.H., Baulin, D.S., Poberezhnyi, A.A. (2015). Tekhnichne ta tylove zabezpechennia pidrozdiliv Natsionalnoi hvardii Ukrainy pid chas vykonannia sluzhbovo-boiovykh zavdan: problemy i shliakhy yikh vyrishennia [Technical and Logistical Support of National Guard of Ukraine Units During the Performance of Service and

ISSN 3041-1793 Online

Combat Missions: Problems and Ways to Address Them]. *Chest i zakon*. 2015. № 1 (52). P. 45–52. [in Ukrainian].

6. Fedorenko, I. A., Naumenko, M. O. (2025). Orhanizatsiia ta optymizatsiia zakupivel dlia viiskovykh chastyn Natsionalnoi hvardii Ukrainy v umovakh voiennoho stanu: normatyvno-pravovi, finansovi ta antykoruptsiini aspekty [Organization and Optimization of Procurement for Military Units of the National Guard of Ukraine under Martial Law: Regulatory, Financial, and Anti-Corruption Aspects]. *Chest i zakon*. 2025. № 3 (94). P. 151–165. [in Ukrainian].

7. Babkov, Yu.P., Kocherha, D.A., Shapoval, O.M.(2018). Problemy derzhavnoho upravlinnia rozvytkom Natsionalnoi hvardii Ukrainy u sferi zabezpechennia natsionalnoi bezpeky i oboronzdatnosti [Problems of Public Administration in the Development of the National Guard of Ukraine in the Sphere of Ensuring National Security and Defense Capability]. *Chest i zakon*. 2018. № 1 (64). P. 9–16. [in Ukrainian].

8. Datchuk, D.A., Babkov, Yu.P., Bondarenko, O.H. (2025). Rezultaty ranzhyruvannia faktoriv, shcho vplyvaiut na rozviduvalne zabezpechennia formuvan Natsionalnoi hvardii Ukrainy [Results of Ranking the Factors Influencing Intelligence Support for National Guard of Ukraine Formations]. *Chest i zakon*. 2025. P.52-65. [in Ukrainian].

9. Komisarov, O.H., Bielai, S.V., Cherkashyn, O.D. (2020). Obgruntuvannia zavdan ta povnovazhen Natsionalnoi hvardii Ukrainy shchodo zakhystu obiektiv krytychnoi infrastruktury [Substantiation of the Tasks and Powers of the National Guard of Ukraine Regarding the Protection of Critical Infrastructure Facilities]. *Chest i zakon*. 2020. № 2 (73). P. 99–106. [in Ukrainian].

10. Herasymenko, V.M. (2025). Metodychni polozhennia planuvannia finansovoho zabezpechennia lohistyky viiskovykh chastyn Natsionalnoi hvardii Ukrainy [Methodological Provisions for Planning the Financial Support of Logistics for Military Units of the National Guard of Ukraine]. *Naukovyi visnyk Kyivskoho instytutu Natsionalnoi hvardii Ukrainy*. 2025. № 1. P. 80–84. [in Ukrainian].

11. Naumenko, M.O. (2025). Deiaki aspekty finansovoho planuvannia lohistychnoho zabezpechennia viiskovykh chastyn Natsionalnoi hvardii Ukrainy [Some Aspects of Financial Planning for the Logistical Support of Military Units of the National Guard of Ukraine]. *Chest i zakon*. 2025. № 1 (92). P. 92–96. [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 28.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 12.04.2026